

Prekenverkstedet

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

4. søndag i advent – 23. desember 2018

Prekentekest: Matt 1,18-25

Lesetekst I: Sef 3,14-17

Lesetekst II: 2 Kor 1,18-22

Dirrende glede

Den fantastiske beretningen om englebudskapet til Josef er fylt av dirrende glede. Hva forventer jeg av en forkynner nå på 4. søndag i advent?

1) En frimodig bekjennelse til 'jomfrufødselen'.

Sammen med *engelen Gabriels budskap til Maria* i Luk 1 ligger *englebudskapet til Josef* i vår tekst faktisk bak to av de mest sentrale utsagnene i trosbekjennelsen: «... unnfanget ved Den hellige ånd, født av jomfru Maria» (se v. 18 og 20).

Jomfrufødselen ble sett på som et viktig tema i den første kristentiden. Da skal det være det også for forkynnere! Årsaken er selvsagt at det dreier seg om vår frelser og Herre: Jesus Messias. Han var Guds sønn fra evighet. Han kom – i pakt med profetiene (v.23) – til verden uten jordisk far, men Ånden var skapende tilstede hos Maria, og hun ble med barn. Slik gikk det til at Guds sønn ble menneske.

2) En honnør til snekkeren Josef i Nasaret

Det er han verd.

- Han var rettskaffen, forteller Matteus. I Norsk Bibel gjengis det med rettferdig. Men denne *rettferdigheten* var for Josef vevd sammen med *barmhjertighet*. Han tenkte nok at Maria hadde vært utsatt for et overgrep eller vært utro. Men han skjønte hennes vanskelige situasjon og ville ikke *føre skam over* henne. Han ville ikke 'gjøre sak' av det (v.19). Han var en hedersmann.
- Da han fikk forklaringen, reagerte han ikke (som Sakarja i Luk 1) med tvil og skepsis. Nei, han reagerte med tro og lydighet. Han skjønte sikkert ikke alt som engelen sa om barnet. Men han ante sikkert at dette hadde noe med profetiene å gjøre. Og han merket seg det konsentrerte englebudskapet om barnets navn og oppgave. Han ga barnet navnet Jesus – i den viktigste navngivningsseremonien som noen gang har forekommet her på jorden (v.25).

3) En hjertenær fortolkning av Jesu navn

Der ligger noe av det største i denne teksten.

En utenlandsstudent ved Fjellhaug skulle skrive en andakt over denne teksten. Da hun kommenterte v.21, skrev hun: «Guds røst er en trøsterøst!» Hun anerkjente (som Josef) engelens ord som Guds, for engelen var Guds budbærer. Og trøsten i å kjenne ham som frelser oss fra

synden, boblet over. Hun skrev videre om at Jesus *var Kristus*, som er gresk for Messias. Han er løftenes oppfyller (v.23). For løftene kan ikke svikte.

Jeg ønsker også at forkynneren denne søndagen lar tilbedelsen og omtalen av Jesus få *hertespråk*.
For:

Av alle navn på det lille barnet
er *Jesus* best.
Det bærer syndere inn i himlen
til gledesfest
Av alle navn på det lille barnet
er *Jesus* størst.
Det bringer levende vann som gleder
den som er tørst

Det aller kjæreste navn på barnet
er *Jesu navn*
Den dypest falne i det får møte
en åpen favn.
Av alle navn er jeg glad at barnet
bli *Jesus* kalt.
Han er selv veien til nådetronen,
han ga meg alt.

(Fra Julekantate, skrevet av Egil Sjaastad)

Salmeforslag:
Folkefrelser til oss kom.
Løftene kan ikke svikte

Egil Sjaastad
Dosent Fjellhaug Internasjonale Høgskole
ESjaastad@fjellhaug.no